

1833 2. Beh. af Forfl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1877 til 31. Marts 1878. 1834

ler, der gjøre det nødvendigt, at, kommer der Krig, maa vi begynde med at omorganisere den; vi have en Flaade med Mangler, og vi have ingen Befæstninger. Det er Situationen! Hvorledes skulde vi forsvare os? Det vil ikke kunne nytte, at vi ville forsvare os med Ord, det have vi gjort hidtil. Mine Herrer! det er paa Tide, at vi komme fra Ord til Handling.

Romholt: Jeg er annodet om at frasalbe Ordet af Hensyn til, at en fortsat Forhandling mulig kunde trække saaledes ud, at der deri vilde ligge en Forhindring for flere af Medlemmerne, der agte at rejse hjem til Sulen, for at opnaa deres Nafse i saa Henseende, og efterkommende denne Annodning skal jeg herved frasalbe Ordet.

Bojsen: Jeg tilstaar, at Interessen ved at forhandle det her foreliggende Spørgsmaal med den nuværende Regjering er svunden ind til et Minimum, og naar den meget ærede Conseilspræsident udtalte, at han mente, at Motiverne til Flertallets Indstilling skulde have indskrænket sig til en eneste Linie, er jeg tilbøjelig til at gaa et Skridt videre, thi jeg tror overhovedet ikke, at Flertallets Indstilling havde behovet nogenstønstet Motivering, da Indstillingerne i og for sig vilde være tilstrækkelig forklarede og motiverede ved de Forhandlinger, som foregik i Sommer, og Flertallets hele Stilling overfor den nuværende Regjering. Men efter at den meget ærede Conseilspræsident har forladt Salen, er man jo affaaeren fra at komme nærmere ind paa hele hans Fremstilling af hans Forhold.

Formanden (Krabbe): Jeg tillader mig at indstyre den Bemærkning til den ærede Taler, at det er af Helbredshensyn, at den høitæredede Conseilspræsident ikke er tilstede.

Bojsen: Jeg bebrejder heller ikke Conseilspræsidenten dette, men jeg siger kun, hvad jeg udtalte, som en faktisk Bemærkning, og at jeg derfor vil afholde mig fra at komme nærmere ind paa hele denne Udtalelse. Naar jeg ikke har frasalbet Ordet, saa er det kun for at rette et Par enkelte Bemærkninger navnlig til den høitæredede Krigsminister, fordi det forekom mig, at han fremkom med nogle Paaastande, der vare uforholdsmæssig dristige, og som jeg ikke ønskede skulde gaa uimodfagte hen. Den meget ærede Krigsminister ud-

talte saaledes sin Fortrøstning til de nuværende Søforter og begrundede den derved, at efter hans Mening havde Artilleriet dog nu naaet Grændsen for dets Udvikling. Dette forbaavtede mig i høi Grad, og jeg tror vist, at det har forbaavset flere end mig at høre denne Formodning udtalt fra den høitæredede Krigsministers Side; thi naar det skulde være nogen Fortrøstning med Hensyn til de nuværende Søforter, maatte man spørge, hvilken Grændse det er, Krigsministeren mener, at Artilleriet har naaet og vil blive staaende ved, om det for Exempel er den Bestyknung, som Søforterne nu have, der, saavidt jeg mindes, er 25 Tons Kanoner. Hvis det er denne Grændse for Artilleriets Udvikling, som den ærede Krigsminister mener, at han kan troste sig ved under et Angreb, saa vil denne Trøst være yderligere svækket derved, at vi nu have set Kanoner konstruerede paa 100 Tons Vægt, og jeg tror ikke, at den høitæredede Krigsminister kan give os nogenstønstet Garanti for, at man ikke endnu kan naae til meget betydeligere Størrelser. Jeg tror derfor, at det er et vel dristigt Naab, som den ærede Krigsminister udtalte, at Artilleriets Udvikling skulde have naaet sin Grændse. Et saadant dristigt Naab forekommer det mig ogsaa, at det var, naar den ærede Krigsminister mente, at de nuværende Søforter med den Forstærkning, som foreslaas givet dem, kunde være fuldtommen tjenlige for deres Diemed, og at der ved dem kunde fjernes Faren for et Bombardement af Hovedstaden. Jeg tilstaar, at havde jeg den Tro, som den meget ærede Krigsminister der udtalte, vilde heller ikke jeg være med til at negte denne Bevilling. Jeg tror imidlertid ikke, at dette kan begrundes ved en saadan Udtalelse fra den høitæredede Krigsministers Side, idet jeg mener, at i den Henseende vil man nutilbogs vente en noget stærkere Dokumentation af en saadan Paaastand. Man venter at høre, indenfor hvilken Afstand de nuværende Søforter ere istand til at afværge et Angreb og navnlig forhindre et Bombardement, og det er uregelmæssigt min Tro, at de nuværende Søforter med den Forstærkning, der foreslaas, ikke ville være istand til et fjerne et Bombardement en eneste Lomme, thi den Afstand, indenfor hvilken et saadant Bombardement udføres, vil i ethvert Tilfælde komme til at ligge ganske udenfor Søforternes Rækkevne. Dersom den ærede Krigsminister virkelig havde en saa stærk Fortrøstning, som han her udtalte, kunde jeg forstaa det Forslag, som nu er fremkommet, jeg kunde da forstaa, at det virkelig gif